

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1977/2020
07.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Марина Перић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа Сремска Митровица, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1265/18 од 18.06.2018. године, у седници одржаној 07.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1265/18 од 18.06.2018. године у преиначујућем делу и у делу одлуке о трошковима другостепеног поступка.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П1 85/17 од 08.03.2018. године, усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезана тужена да им по основу разлике основне плате за период од 01.03.2014. до 31.08.2014. године као и по основу припадајућег додатка на плату за рад у сменама за период од 01.03.2014. до 01.02.2016. године исплати појединачне новчане износе са затезном каматом од 11.01.2018. године до исплате, као и затезну камату доспелу до наведеног дана у висини и на начин ближе описане у изреци. Обавезана је тужена да тужиоцима по основу затезне камате на износе накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада који су исплаћени након доспелости за период од 01.04.2014. до 01.02.2017. године исплати тужиоцима износе ближе описане у том делу изреке. Обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1265/18 од 18.06.2018. године, делимично је преиначена првостепена пресуда у усвајајућем делу и одбијен тужбени захтев тужилаца за исплату разлике основне плате за период 01.03.2014. до 31.08.2014. године и додатка на плату за рад у сменама за период 01.03.2014. до 01.02.2016. године у износима са затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате ближе

описане у том делу изреке и одлучено да свака странка сноси своје трошкове. У преосталом делу жалба тужене је одбијена и потврђена првостепена пресуда у преосталом усвајајућем делу. Обавезани су тужиоци да туженој накнаде трошкове жалбеног поступка од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену и то у преиначујућем делу тужиоци су изјавили ревизију на основу члана 404. ЗПП.

Тужена је поднела одговор на ревизију и тражила накнаду трошкова његовог састава.

Одлучујући о изјављеној ревизији, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија дозвољена као редовна, на основу члана 403. став 2. ЗПП.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су запослени код тужене на радном месту Сви тужиоци службу обављају у сменама од по 12 часова на тај начин што првог дана раде у смени од 8 до 20 часова (сви сем тужиоца ВВ који ради од 7 до 19 часова) потом у смени од 20 до 8 часова (тужилац ВВ од 19 до 7 часова). Када им се смена заврши у 19 односно 20 часова имају одмор од 24 часа, а после ноћне смене 48 сати су слободни. Вештачењем је утврђено да је тужиоцима у спорном периоду од 01.03.2014. до 31.08.2014. године исплаћена основна плата у нижем износу од 75% од просечне месечне зараде по запосленом у привреди РС у износима ближе описаним у нижестепеним пресудама. На основу налаза вештака првостепени суд је утврдио да је увећање зараде за сменски рад за период од 01.03.2014. до 01.02.2016. године тужиоцима вредновано кроз коефицијент 0,145 од основице али да такво увећање не одговара увећању плате од 28,6% и израчунао разлику између исплаћене и припадајуће увећане зараде за спорни период за тужиоце.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужилаца за исплату разлике основне плате и додатка на плату за сменски рад.

Супротно, другостепени суд је овакве захтеве одбио због чега је усвојио жалбу тужене и преиначио првостепену пресуду у том делу.

Становиште другостепеног суда је правилно.

Плате полицијских службеника у утуженом периоду уређиване су Законом о полицији ("Службени гласник РС" 101/05, 92/11, 64/15). По члану 146. овог закона плата се састоји од основне плате, додатка на плату и доприноса из плате. Основна плата се састоји од основице коју утврђује Влада и основног и додатног коефицијента у односу на звање, радно место, односно послове на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, посебне услове рада, опасност и сложеност послова.

Из цитиране законске одредбе произлази да се основна плата ... састоји од основице коју утврђује Влада РС на основу одобрених средстава у буџету РС намењених за плате. С обзиром да је основна плата одређена, то се по правилном закључку другостепеног суда Колективним уговором није могла утврђивати основица за плате полицијских службеника уколико то није законом прописано јер је тужени корисник буџета који мора одговарати апропријацији која му је одобрена за ту намену у буџетској години на основу члана 54. Закона о буџетском систему. Како код буџетског финансирања није могуће применити правило из члана 8. став 2. Закона о раду, то је другостепени суд правилно преиначио првостепену пресуду и одбио захтеве тужилаца за исплату разлике основне плате.

Правилно је одбијен и захтев тужилаца за утврђење разлике додатка на плату за сменски рад.

Према члану 147а Закона о полицији запослени има право на додатак на плату поред осталог и за рад у сменама 28,6% од основне плате ако ради на пословима на којима се сменски рад уводи повремено.

Посебни колективни уговор за полицијске службенике ("Службени гласник РС" 22/15) у члану 12. став 1. тачка 3. прописује да полицијски службеник има право на додатак на плату за сменски рад 28,6% од основне плате ако ради на пословима на којима се сменски рад уводи повремено.

Имајући у виду да је цитираним прописима додатак на плату за рад у сменама предвиђен само уколико запослени ради на пословима на којима се сменски рад уводи повремено о чему у конкретном случају није реч, јер су тужиоци континуирано радили у сменама, по правилном схватању другостепеног суда овај додатак им не припада.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова састава одговора на ревизију јер ти трошкови нису били ни нужни ни неопходни за одлучивање о овом правном леку (члан 154. став 1. ЗПП).

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић